

Władysław Krygowski (1906 – 1998)

Władysław Maria Antoni Krygowski urodził się 28 stycznia 1906 r. w Krakowie w rodzinie o wysokim statusie społecznym. Ojciec Władysława, Stanisław Krygowski był znanym krakowskim adwokatem, a matka Maria córką Wawrzyńca Stycznia również znanego krakowskiego adwokata.

Tę prawniczą tradycję rodzinną kontynuował również Władysław, który w roku 1928 ukończył prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim. Po złożeniu w 1936 r. egzaminów w krakowskiej Izbie Adwokackiej uzyskał uprawnienia adwokackie i wspólnie z ojcem prowadził kancelarię. W następnym roku poślubił Annę Zofię Czarkowską (1904–1988), matematyczkę, późniejszą wybitną specjalistkę z zakresu dydaktyki matematyki i profesora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Krakowie.

Działalność społeczną Władysław Krygowski rozpoczął w Sekcji Taternickiej AZS w Krakowie, w której w latach 1928–1931 był członkiem zarządu z funkcją skarbnika. W maju 1933 r. zjazd delegatów PTT powołał go na zastępcę członka Zarządu Głównego PTT, a jeszcze w tym samym roku powierzono mu funkcję sekretarza ZG PTT. W 1936 r. został IV wiceprezesem Towarzystwa, a w 1937 – I wiceprezesem, którą to funkcję pełnił do 1947 r. Miłość do gór wyniósł z domu rodzinnego: jego ojciec był na przełomie XIX i XX w. zapalonym turystą górskim, taternikiem i działaczem Towarzystwa Tatrzańskiego. Władysław Krygowski kontynuował działalność swego ojca na wszystkich polach jego aktywności górskiej: uprawiał turystykę, taternictwo i narciarstwo, także parał się fotografią górską. Turystykę górską uprawiał Władysław Krygowski systematycznie i to od najmłodszych lat, najpierw pod okiem ojca, później już głównie w gronie przyjaciół z pokolenia dorastającego już w niezależnej II Rzeczypospolitej. Chodził najpierw po Tatrach, później po Beskidach Zachodnich i Wschodnich, a także po Karpatach Wschodnich. W latach międzywojennych uprawiał również taternictwo, także zimą, częściowo samotnie, częściowo ze swą późniejszą żoną.

W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany i jako podporucznik rezerwy uczestniczył w kampanii wrześniowej z III batalionem 12

pułku piechoty z Wadowic. Inernowany w Rumunii trafił później do oflagu w Niemczech. Po uwolnieniu w 1945 r. przez amerykańców trafił do Włoch, a potem do Wielkiej Brytanii.

Po powrocie do Polski 15 sierpnia 1947 r. podjął pracę zawodową w Polskim Towarzystwie Tatrzańskim jako zastępca dyrektora Centralnego Biura PTT.

Krygowski przez cały okres swej działalności turystycznej i górskiej związany był z "Wierchami". W latach 1947-1949 był sekretarzem redakcji, a następnie aż do 1975 r. redaktorem naczelnym tego periodyku, przeprowadzając go szczęśliwie przez najtrudniejsze lata 50. i 60. XX w., kiedy trzeba się było borykać z przydziałami papieru i polityczną cenzurą. Jednak publikować w "Wierchach" zaczął już w 1934 r. Później przez blisko 60 lat zamieszczał w tym roczniku różnorodne artykuły problemowe, wspomnieniowe, recenzje, liczne notatki i sprawozdania. W turystyce udzielał się społecznie również poza PTT i PTTK. Był m.in. członkiem i działaczem PZN, a w latach 1937-1938 członkiem Rady Narciarskiej PZN. Działal też na polu ochrony przyrody jako członek Państwowej Rady Ochrony Przyrody (1937-1938), a po II wojnie – przez dwie kadencje – był członkiem Rady Pienińskiego Parku Narodowego, w której reprezentował PTTK (1969-1976).

Szczególnie zasłużył się dla Bieszczadów i Beskidu Niskiego. Od 1950 r. jako oficjalny przedstawiciel PTT, a później PTTK, wędrował po tych pustych wówczas górach w celu zbadania możliwości rozwijania w nich turystyki. Po raz pierwszy był tu w 1951 roku. W 1953 r. wraz z Edwardem Moskałą przeszedł i wytyczył (często przy pomocy siekiery) bieszczadzki odcinek Głównego Szlaku Beskidzkiego na odcinku Komańcza-Halicz. Sam opracował lokalizację przyszłych bieszczadzkich schronisk. Jednocześnie zbierał wówczas materiały do swych pierwszych, pionierskich przewodników turystycznych po tej części Beskidów: "Beskid Niski i Podkarpacie" (1954) i długo oczekiwanych "Bieszczadów" (1958). To z jego inicjatywy KTG ZG PTTK w 1955 r. jako pierwsza wysunęła propozycję utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego.

Również w PTTK poza pracą zawodową angażował się w działalność społeczną, pełniąc w Towarzystwie szereg ważnych

funkcji. Do 1958 r. był członkiem Zarządu Głównego (w latach 1956-1958 członkiem prezydium), a w latach 1960-1962 wiceprezesem Zarządu Głównego PTTK. W latach 1962-1972 był sekretarzem Komisji Turystyki Górskiej ZG PTTK, potem krótko jej wiceprzewodniczącym (1972-1973) i w końcu – po śmierci Walego Goetla – przewodniczącym (1973-1974). Przechodząc na emeryturę w 1974 r., ustąpił ze wszystkich dotąd piastowanych funkcji.

Posiadał uprawnienia przewodnika beskidzkiego, a od 1953 r. również przewodnika tatrzańskiego. Był specjalistą w zakresie znakowania szlaków turystycznych w górach i bodaj najlepszym znawcą polskiej części Karpat. Znaczące zasługi Władysława Krygowskiego dla polskiej turystyki górskiej zostały docenione przez turystyczną społeczność. 26 listopada 1972 r. otrzymał godność członka honorowego PTTK, zaś w 1995 r. godność tę nadało mu nowe PTT. Od 1983 r. był też członkiem honorowym Koła Przewodników Beskidzkich Oddziału Krakowskiego PTTK. W 1999 r. została ustanowiona mocą uchwały Prezydium Zarządu Głównego PTTK i z jego upoważnienia przyznawana przez Komitet Redakcyjny "Wierchów" Nagroda Literacka im. Władysława Krygowskiego.

Władysław Krygowski zmarł 4 kwietnia 1998 r. Został pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie.